

עת"א 54201/07/19 - אבי עמר נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

בית משפט המחוזי מרכז-לוד

עת"א 54201-07-19 עמר(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל
עותר	אבי עמר (אסיר) ע"י ב"כ עו"ד רות מוחבר
נגד	שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
משיב	ע"י ב"כ עו"ד רבקה ימר

פסק-דין

העותר ונושא העתירה:

1. העותר, אסיר המרצה החל מיום 20.4.13 עונש מאסר בן 11 שנים, 5 חודשים ו-14 ימים בגין עבירות מרמה, תיווך בעסקי סמים מסוכנים, איומים, הפרעה לעובד ציבור, גניבה, התפרצות למקום מגורים או תפילה לבצע עבירה, הפרת הוראה חוקית, פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה, הסגת גבול פלילית, פריצה לרכב בכוונה לגנוב, קשר לפשע ואי תשלום קנס. העותר צפוי לסיים לרצות את מאסרו המלא ביום 3.10.24. זהו מאסרו השישי והוא מסווג לקטגוריה א'.
2. במסגרת עתירה זו שהגיש ביום 05.07.19 הלין העותר על החלטת המשיב למנוע ממנו שיחות טלפון למעט לעורך-דין, וביקש להתיר לו לשוחח עם ילדיו הקטינים (בני 13 ו-16).
3. ביום 19.08.19, סמוך לדין בעתירה, הציעו גורמי המודיעין לעותר, כי יקבל שיחות יומיות עם ילדיו למשך 20 דקות למספר הטלפון הסלולארי של בתו, וזאת בכפוף להתחייבות חתומה מצד העותר שלא לנצל שיחות אלה למטרות שליליות (כמפורט בהודעת המשיב), אולם העותר סרב להצעה זו. הדין נדחה לצורך קבלת החלטה מנהלית של מ"מ הנציב, וזו נתקבלה ביום 10.10.19.
4. בהחלטתו הורה מ"מ הנציב על מניעת קיום כל קשר טלפוני של העותר עד ליום 17.11.19, למעט שיחות לעורכי דינו, לצורך מתן שירות מקצועי בלבד ובהתאם לתנאי האגף בו הוא מוחזק. ההחלטה נסמכה בתשתית מודיעינית אודות פעילות פלילית ענפה של האסיר מתוך כתלי הכלא ומטרותיה העיקריות הן מניעת פעילות פלילית ושמירה על שלום הציבור ובטחוננו, וכל זאת אף שמדובר בהארכה מתמשכת, ובהעדר חלופה אחרת. דהיינו - נשללו באופן גורף כל שיחותיו הפרטיות של העותר, ובכלל זה גם השיחות שאושרו לו קודם לכן עם

ילדיו.

טענות הצדדים:

5. לטענת ב"כ המלומדת, שהה העותר במשך שנים רבות בהפרדת יחיד וביום 20.2.18 הודיע המשיב כי לא יעמוד עוד על הפרדתו ויעבירו לאגף שמור. דא עקא, בפועל ממשיך העותר לשהות בתנאים החמורים מתנאי הפרדת יחיד, וכל זאת מבלי שהמשיב נדרש עוד בביקורת ביהמ"ש. כך, נמנעים ממנו ביקורים פתוחים עם ילדיו, הוא נמצא בתא לבד, יוצא לחצר לבד, והוא אינו מקבל מפגשי התייחדות עם בת-זוגו ושיחות טלפון עם ילדיו. הפגיעה בו היא בלתי מידתית ובלתי סבירה באופן קיצוני.
6. לטענת העותר, אפילו בזמן שהתנהלה נגדו חקירה (מ"י 34588-02-19) התיר לו בית משפט השלום בראשל"צ בהסכמת משטרת ישראל לשוחח עם ילדיו הקטינים בפיקוח במשרדי מנהל האגף, ועתה הסתיימה החקירה מבלי שהתבקשה הארכת התנאים המגבילים בעניינו, ולא קיימת הצדקה עניינית להמשיך ולמנוע ממנו זכות יסודית זו לשמירה על קשר משפחתי. נטען כי העותר מעולם לא ניצל לרעה שיחות טלפון עם ילדיו, והמשיב יכול לפקח על שיחותיו.
7. בתשובת המשיב לעתירה נטען שהמשיב מקבל 10 דקות שיחה שבועיות עם ילדיו, בפיקוח, במשרד מפקד האגף, אך לכך השיב העותר וטען כי השיחות לא מתקיימות באופן מסודר עקב אילוצי לו"ז של כלל הגורמים המעורבים, וכי הוא מבקש לשוחח עם ילדיו בזמן המותר על פי הפקודה - 3 שעות מידי יום - בטלפון המוקצה לעותר בתאו.
8. לטענת המשיב, העותר הוא עבריין מרמה העושה כל שלאיל ידו על מנת לעקוף את מניעת הטלפונים לשם המשך ביצוע עבירות מרמה, וכי ההחלטה להאריך את מניעת הטלפונים ניתנה לנוכח קיומו של חשד כי העותר עושה שימוש לרעה בטלפון הציבורי וממשיך לעסוק בפלילים מתוך כותלי הכלא. בנסיבות אלה נטען, כי הגבלת משך שיחת הטלפון לזמן סביר לצורך הקשר עם ילדיו הינה מידתית ולתכלית ראויה, כפי שאושר על ידי בית המשפט העליון ברע"ב 5711/11 **בר מוחא נגד שב"ס**, וככל שתידרש הגדלה של משך השיחות על רקע צורך קונקרטי, ישקול המשיב נקודתית את הבקשה.
9. ב"כ העותר הוסיפה וטענה כי ההחלטה הגורפת היא תולדה של חשדות חדשים שהועלו במסגרת כתבה בערוץ 12 אודות עוקץ, שכותרתה היתה "האסיר אבי עמר מכה שנית", וזאת ללא כל תימוכין למעורבות העותר במעשים, ומבלי שנפתחה כל חקירה בעניינו. מעבר לכך, נטען, אין מידע עדכני המצדיק שלילת קיום שיחות טלפון עם ילדיו הקטינים.

דין ומסקנות:

10. השימוש בטלפון איננו זכות המוקנית לאסיר אלא טובת הנאה הניתנת לאסיר לנוכח מגוון האינטרסים התומכים בזכותו של האסיר בקשר עם אחרים מחוץ לבית הסוהר - ובהם חופש הביטוי, האינטרס החברתי בשמירה על קשרי משפחה וחברות, האינטרס המערכתי בהפחתת תסכול ועוינות מצד האסיר והיותה חלק ממערך של תגמולים ועיצומים המשמש לניהול בתי הכלא. טובת הנאה זו ניתנת לשלילה או להגבלה, אך ככל פעולה

מנהלית כפופות גם החלטות שלילה או הגבלה לעקרונות מנהל תקין ומצרכות הפעלתו של שיקול-דעת נאות. מנגד, לא בנקל יתערב בית המשפט בשיקול דעת זה (רע"ב 6390/19 **עמיר נ' שב"ס** (2019), רע"ב 2012/09 **עמיר נ' שירות בתי הסוהר** (2009), עע"א 1076/95 **מדינת ישראל נ' קונטאר** (1996)).

11. פקודת הנציבות 04.36.00 **קשר טלפוני עם אסירים** קובעת את הכללים למתן ולשלילת הקשר הטלפוני לאסירים, ובסעיף 6(ב)(1) בה נקבע כי ניתן למנוע לחלוטין קשר טלפוני מאסיר, אף אם תפקודו בבית הסוהר תקין, על-בסיס מידע ביטחוני מודיעיני, בידי גורמים שונים ולתקופות שונות המנויים בסעיף.

12. בענייננו מבקש העותר לקיים שיחות עם ילדיו הקטנים מתאו, למשך 3 שעות מדי יום, כפי שמתאפשר לכלל האסירים.

13. ברי, כי שמירה על הקשר המשפחתי בכלל ועם ילדים בפרט היא דבר נחוץ וחיוני, אשר יש לעודדו, אולם הגבלתו תהיה מוצדקת במקרה בו קיים חשש לפגיעה ממשית באינטרס ציבורי בעל-משקל, וכשהגבלה מידתית, נסמכת על שיקולים רלוונטיים בלבד, ועומדת בתנאים של שקיפות, סבירות, ושוויון.

14. המשיבה מצביעה על מידע מודיעיני ולפיו קיים חשד כי העותר ממשיך בעיסוקיו הפליליים באמצעות הטלפון אף מבין כתלי הכלא, והסיכון לשלום הציבור מצדיק לטעמה הטלת מניעה על שיחותיו של העותר.

15. עיינתי בהסכמת העותר במידע המודיעיני ומצאתי כי דינה של בקשת העותר, לקיום שיחות באופן בלתי מוגבל מתאו, להידחות: המידע מצביע על ניצול לרעה מתמשך של טובת ההנאה מסוג שיחות טלפון באופן שגורם לכאורה פגיעה בשלום הציבור ובטחונו (חו"ד 830, דו"ח 593, 634, 436, 125 ו-342 המחזקות זו את זו, 691, 244, 277, 084, 175, 071, 043, 530, 913, 673, 947).

16. ויודגש, כי לא מדובר רק בהערכות כלליות, אף-לא כתגובה לאותה כתבה משודרת, אלא על חומר מודיעיני בדרגת אמינות מספקת, המלמד על קו רציף של פעילות אסורה ואף פלילית-לכאורה, בין כתלי הכלא ומתוכו, ללא הפוגה וללא מורא.

17. החלטתו של מ"מ הנציב נסמכת אפוא כיאות על מסד מודיעיני עשיר וענף, ועל-אף חומרתו של האמצעי שננקט, היא מידתית ומוצדקת (גם לעניין שלילתה של ההקלה הזמנית שניתנה). נראה כי נלקחו בחשבון כל השיקולים הרלוונטיים, ללא הטיה פסולה או שרירות-לב. מכל מקום, תוקפה של ההחלטה מוגבל בזמן, כך שעניינו של העותר ייבדק לעומקו שוב במועד קרוב.

18. סוף-דבר, נדחית העתירה.

עותקי פסק הדין יישלחו לצדדים.

נציג המשיב יתאם עם מזכירות בית המשפט מועד להשבת החומר המודיעיני, ששמור עתה בכספת בית המשפט.

ניתנה היום, ט' חשוון תש"פ, 07 נובמבר 2019, בהעדר
הצדדים.